

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13247/2025
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... - ..., чији је пуномоћник Жељко Пецињачки, адвокат из ... -..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде материјалне штете због утврђене повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжрр1 187/24 од 28.04.2025. године, у седници одржаној дана 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжрр1 187/24 од 28.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гжрр1 187/24 од 28.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Прр1 59/24 од 02.08.2024. године Први основни суд у Београду се огласио апсолутно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, укинута су спроведене радње у поступку те је тужба тужиоца од 02.07.2020. године одбачена.

Допунским решењем Првог основног суда у Београду Прр1 59/24 од 23.08.2024. године, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 42.000,00 динара са законском затезном каматом почев од испуњености услова за извршење, до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гжрр1 187/24 од 28.04.2025. године, у ставу првом изреке, укинута је решење Првог основног суда у Београду Прр1 59/24 од 23.08.2024. године. У ставу другом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка од 27.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права, а ради разматрања правних питања од општег интереса, уједначавања судске праксе и новог тумачења права. У одговору на ревизију, пуномоћник тужиоца је оспорио наводе ревидента и предложио да Врховни суд не дозволи одлучивање о посебној ревизији тужене. Трошкове поводом састава одговора на ревизију је тражио и определио.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23 – др. закон) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужене се побија одлука о трошковима поступка. Нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова. Нема потребе ни за разматрањем правног питања од општег интереса, нити правног питања у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачењем права, па је стога одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Ревизија није дозвољена по члану 28. став 2. ЗПП, с обзиром да се трошкови не узимају у обзир приликом опредељења вредности предмета спора. Осим тога, имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужене изјављена против ове врсте одлуке - којом је одлучено о тражењу које се не узима у обзир приликом опредељења вредности спора, није дозвољена.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова у вези са поднетим одговором на ревизију као у ставу трећем изреке ове одлуке јер се не ради о потребним трошковима у смислу члана 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић